

РЕШЕНИЕ

№ 1241

гр. Бургас, 25.10.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БУРГАС, XXXVIII СЪСТАВ, в публично заседание на дванадесети октомври през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: НЕВЕНА ИВ. КОВАЧЕВА

при участието на секретаря СТАНКА Д. ДОБРЕВА
като разгледа докладваното от НЕВЕНА ИВ. КОВАЧЕВА Гражданско дело
№ 20212120104528 по описа за 2021 година

Производството е образувано по искова молба на АХ. АЛ. К., ЕГН *****, адрес: с. С., ул. К № 15, срещу „Застрахователно дружество Евроинс“ АД, ЕИК *, със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. Х.К. № 43, представлявано от Д.С.Д и Р.Г.Б., с която се иска от съда да осъди ответника да заплати на ищеца обезщетение в размер на общо 2856,35 лева, представляващо имуществена вреда от действия на ЧСИ Т.М., застрахована при ответника по застраховка „Професионална отговорност“, ведно със законната лихва върху главницата от 22.11.2019 г. до окончателното плащане на сумата.

Твърди се, че в противоречие с разпоредбите на чл. 446 и чл. 446а ГПК съдебният изпълнител е наложил запор върху вземанията на ищеца, получени по негова банкова сметка в „Юробанк България“ АД. Сумата от общо 40375 лева е преведена по сметка на ищеца на 13.04.2018 г. и 08.06.2018 г. от НББАЗ като обезщетение за претърпени от него имуществени и неимуществени вреди от ПТП, настъпило на 23.11.2016 г. На 12.07.2018 г. ЧСИ М. незаконосъобразно е изтеглила от сметката сумата 1776,63 лева, представляваща задължения на К. по изп. д. № 2165/2017 г., и сумата 1079,72 лева, представляваща задължения на К. по изп. д. № 918/2018 г. Ищецът не е уведомен за това. Действията били незаконосъобразни, тъй като средствата в банковата сметка са несеквестрируеми на основание чл. 381 ГПК. С тези си незаконосъобразни действия съдебният изпълнител е причинил вреда на ищеца в размер на сумите, които са удържани от банковата му сметка. Тъй като съдебният изпълнител е застрахован при ответника, искът

е насочен директно към него. Моли съда да уважи исквете и да му присъди съдебно-деловодни разноски.

Ответникът чрез процесуален представител е изложил доводи за неоснователност на претенцията. Оспорено е обстоятелството, че принудителното изпълнение е насочено спрямо имущество на длъжника, което е несеквестируемо. Съдебният изпълнител е действал законосъобразно. Освен това средствата по банковата сметка са изтеглени повече от 1 месец след постъпването им в сметката, поради което са се превърнали в спестявания и несеквестируемостта спрямо тях е отпаднала.

Ответникът счита, че банката е следвало да уведоми съдебния изпълнител за произхода на средствата, което не е сторила.

Моли съда да отхвърли предявения иск.

Третото лице – помагач на страната на ответника „Юробанк България“ АД е изразило становище за неоснователност на исквите претенции.

Съдът, след като обсъди събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

Прието за ненуждаещо се от доказване е обстоятелството, че между ответното дружество и ЧСИ М. е бил налице валидно действащ застрахователен договор в периода 01.10.2017 г. – 30.09.2018 г.

Представена е разпечатка от разплащателна банкова сметка на А.К. в „Юробанк България“ АД, от която е видно, че на 13.04.2018 г. са му преведени 40000 лева от наредител НББАЗ с основание „обезщетение по щета“, а на 08.06.2018 г. е получил сумата 378 лева като доплащане по същата щета. Видно от представената кореспонденция между К. и Национално бюро на българските автомобилни застрахователи обезщетението е изплатено за имуществени и неимуществени вреди, причинени на К. вследствие на ПТП, настъпило на 23.11.2016 г. На 12.07.2018 г. банката е превела по сметка на Т.М. сумите 1776,63 лева с основание плащане по заповест по изп. д. № 20178030402165 и 1079,72 лева с основание плащане по заповест по изп. д. № 20188030400918.

Изпълнително дело № 2165/2017 г. по описа на ЧСИ Т.М. е образувано по молба на „Фронтекс интернешънъл“ ЕАД на основание изпълнителен лист от 07.07.2016 г., издаден по ч. гр. д. № 376/2016 г. на РС – Карнобат срещу А.К.. ЧСИ е изпратил на 30.11.2017 г. съобщение до „Юробанк България“ АД за наложен заповест върху всички банкови сметки на длъжника, открити в банката, до размера на дължимата сума от 1776,63 лева, като банката е превела на 13.07.2018 г. посочената сума.

Изпълнително дело № 918/2018 г. по описа на ЧСИ Т.М. е образувано по молба на „Агенция за контрол на просрочени задължения“ ООД на основание изпълнителен лист от 15.02.2018 г., издаден по ч. гр. д. № 1380/2017 г. на РС – Карнобат срещу А.К.. ЧСИ е изпратил на 09.07.2018 г. съобщение до „Юробанк България“ АД за

наложен запор върху всички банкови сметки на длъжника, открити в банката, до размера на дължимата сума от 1079,72 лева, като банката е превела на 12.07.2018 г. посочената сума.

При така установената фактическа обстановка съдът приема от правна страна следното:

Правната квалификация на предявените иски е чл. 469 КЗ във вр. с чл. 432, ал. 1 КЗ във вр. с чл. 74, ал. 1 ЗЧСИ във вр. с чл. 45 ЗЗД и чл. 86 ЗЗД.

Фактическият състав на отговорността на ЧСИ по [чл. 74, ал. 1 ЗЧСИ](#) обхваща неправомерни действия на ЧСИ, настъпила при упражняване дейността на ЧСИ вреда и причинна връзка. Основателността на иска е обвързана от доказване на юридическите факти, относими към елементите от фактическия състав на нормата на [чл. 45 ЗЗД](#), като в тежест на ищеца е установяването на наличие на твърдените от него факти. В чл. 469 КЗ е уреден договорът за задължителна застраховка „Професионална отговорност“, по който съдебният изпълнител е застрахован. В чл. 432, ал. 1 КЗ е посочено, че „увреденото лице, спрямо което застрахованието е отговорно, има право да иска обезщетението пряко от застрахователя по застраховка „Гражданска отговорност““. За да се ангажира отговорността на застрахователя, следва да са налице предпоставките за ангажиране отговорността на ЧСИ М.. Не се доказва по пътя на пълното главно доказване от ищцовата страна, че вредите са настъпили именно в резултат на поведение на съдебния изпълнител. Останаха недоказани твърденията за допуснати нарушения при налагането на запор върху банковата сметка на К. в „Юробанк България“ АД и превода на суми от тази банкова сметка в полза на вискателите по двете изпълнителни дела „Фронтекс интернешънъл“ ЕАД и „Агенция за контрол на просрочени задължения“ ООД. Съдебният изпълнител е наложил запор върху банковата сметка на К. по молба на вискателите по изпълнителните дела напълно законосъобразно, като е изпратил на банката запорни съобщения на основание чл. 507 ГПК. Вследствие на това от банковата сметка на К. са преведени по сметка на ЧСИ М. суми по двете изпълнителни дела – сумите 1776,63 лева по изп. д. № 2165/2017 г. и 1079,72 лева по изп. д. № 918/2018 г. Съдебният изпълнител не е разполагал с данни, че по сметката на ищеца са постъпвали суми за обезщетение поради претърпяно ПТП, след като самият длъжник не го е уведомил за произхода на средствата. Третото задължено лице – „Юробанк България“ АД е следвало да уведоми съдебния изпълнител за обстоятелството, че по банковата сметка на длъжника постъпват суми за обезщетение, след което той да вдигне наложения запор, като прецени несеквестрируемостта на средствата. Третото задължено лице е следвало в сроковете по чл. 508 ГПК да отговори признава ли за основателно вземането, върху което се налага запора, готов ли е да го плати, има ли претенции на трети лица и т.н. В случая няма данни за това съдебният изпълнител да е бил уведомен за произхода на средствата, за да спази разпоредбата на чл. 381, ал. 1 КЗ. Поради това и не може да се направи категоричния и несъмнен извод, че настъпилата за К. вреда се дължи на противоправно поведение на ЧСИ М.. При иска по чл. 74, ал. 1 ЗЧСИ отговорността ще е налице, когато има неправомерни действия на ЧСИ, настъпила вреда, причинена при

изпълняване дейността на ЧСИ и причинна връзка, като в случая не се установи по безспорен начин наличие на неправомерно действие от страна на ЧСИ М.. Поради това не може да се ангажира отговорността на застрахователя, доколкото същата следва от поведението на съдебния изпълнител.

За пълнота следва да се отбележи, че е основателно наведеното от процесуалния представител на ответника възражение, че средствата по банковата сметка са изтеглени повече от 1 месец след постъпването им в сметката, поради което са се превърнали в спестявания и несеквестируемостта спрямо тях е отпаднала. Съгласно чл. 446а, ал. 1 ГПК несеквестируемостта на доходите по чл. 446, както и на помощи и обезщетения съгласно друг нормативен акт, се запазва и ако са постъпили по банкова сметка, не по-рано от един месец преди налагане на запора. Тълкуването на посочената разпоредба във връзка с разясненията в т. 13 на Тълкувателно решение № 2 от 26.06.2015 г. на ВКС по т. д. № 2/2013 г. на ОСГТК води до извода, че забраната за насочване на изпълнението върху несеквестируеми имуществата, каквито съгласно чл. 381, ал. 1 КЗ са обезщетенията, получени вследствие имуществени и неимуществени вреди от претърпяно ПТП, се отнася само по отношение на суми, постъпили по банковата сметка на длъжника не по-рано от един месец преди налагане на запора. Всички останали суми по сметката, макар и поначало същите да са възникнали от несеквестируеми вземания или върху тях да не се допуска принудително изпълнение, придобиват характера на спестявания и върху тях принудително изпълнение може да се насочва и то в пълен размер. В случая първото плащане за обезщетение в размер на 40000 лева е постъпило по сметката на К. на 13.04.2018 г., а запорът върху сметката е наложен по изпълнително дело № 2165/2017 г. на 30.11.2017 г., като преводът е извършен на 12.07.2018 г., а по изпълнително дело № 918/2018 г. - на 09.07.2018 г., като преводът е извършен на 12.07.2018 г. Ето защо и съдът счита, че преведените по сметката на ЧСИ суми не подлежат на възстановяване, тъй като имат характер на спестявания.

Изложените съображения за недоказаност на главните искиви претенции обуславят извода за тяхната неоснователност, поради което същите следва да бъдат отхвърлени. Това от своя страна е основание за отхвърляне на акцесорните искиве за лихви за забава.

При този изход на спора и на основание чл. 78, ал. 3 ГПК на ответника се дължат разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лева.

Водим от горното, Бургаският районен съд

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ исковите на АХ. АЛ. К., ЕГН *****, адрес: с. С., ул. К № 15, срещу „Застрахователно дружество Евроинс“ АД, ЕИК *, със седалище и адрес на

управление: гр. София, бул. Х.К. № 43, представлявано от Д.С.Д и Р.Г.Б., за осъждане на ответника да заплати на ищеца обезщетение в размер на общо 2856,35 лева, представляващо имуществена вреда от действия на ЧСИ Т.М., застрахована при ответника по застраховка „Професионална отговорност“, ведно със законната лихва върху главницата от 22.11.2019 г. до окончателното плащане на сумата.

Решението е постановено при участието на трето лице – помагач „Юробанк България“ АД ЕИК * на страната на ответника „Застрахователно дружество Евроинс“ АД.

Решението подлежи на обжалване пред Бургаския окръжен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Вярно с оригинала!

С. Добрева

Съдия при Районен съд – Бургас: _____